

عنوان مقاله:

دریچه ای نو اما نیمه باز بررسی و نقد کتاب در سپهر سپهری

محل انتشار:

پژوهشنامه انتقادی متون و برنامه های علوم انسانی، دوره 16، شماره 42 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

زهرا پارساپور - دانشیار ادبیات فارسی پژوهشگاه علوم انسانی

خلاصه مقاله:

چکیده شعر سهراب سپهری قابلیت فراوانی جهت نقد محتوایی با رویکردهای عرفانی و فلسفی دارد. از این رو سرش دباغ که از سویی دلبسته عرفان و فلسفه است و از سویی مفتون ذهن و زبان سپهری، تلاش می کند در این مجموعه فکر و اندیشه سپهری را پیرامون چند واژه و مفهوم کلیدی در دیوان او جستجو و بیان کند. کتاب «در سپهر سپهری» مجموعه ای شامل چند مقاله و سخنرانی و گفتگوست که در سال ۱۳۹۳ در انتشار فرهنگ معاصر به چاپ رسیده است. از مهمترین موضوعاتی که نویسنده در این مجموعه به آن پرداخته است معانی باد و باران در شعر سهراب سپهری، تاملاتی در مفهوم غم، مرگ، امر متعالی، هیچستان و نیز معرفی عرفان مدرن و تمایز آن با عرفان کلاسیک و ارتباط اندیشه های سهراب با این عرفان است. در این مقاله تلاش شده علاوه بر نقد شکلی و ساختاری این اثر، به نقد روش تحقیق و نیز بررسی میزان موفقیت نویسنده در تبیین این مطالب بپردازیم. به نظر می رسد نویسنده موفق شده است دریچه هایی تازه ای در حوزه سپهری شناسی بگشاید. با این حال بسیاری از مباحث مطرح شده در حد طرح موضوع است و ابهامات فراوانی در آن به چشم می خورد.

کلمات کلیدی:

کلیدواژه ها: فلسفه، عرفان، سهراب سپهری، عرفان مدرن، امر متعالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1330521>

